

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4727/2565

องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) โจทก์ กรมสรรพากร จำเลย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.ร.ฎ. มาตรา 77/1, ป.ร.ฎ. มาตรา 82/5

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่กิจการและทรัพย์สินบางส่วนซึ่งรวมถึงอาคารที่โจทก์ก่อสร้างขึ้นถูกโอนไปเป็นของสำนักงานพัฒนาพิงคนคร (องค์การมหาชน) สืบเนื่องมาจาก พ.ร.ฎ. จัดตั้งสำนักงานพัฒนาพิงคนคร (องค์การมหาชน) พ.ศ. 2556 มาตรา 40 ที่บัญญัติให้รัฐมนตรีเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อยกโอนมรดก การโอนบรรดาอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ และงบประมาณของโจทก์เฉพาะในส่วน ของสำนักงานพื้นที่พิเศษเชียงใหม่ไนท์ซาฟารีที่มีอยู่ในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับไปเป็นของ สำนักงานพัฒนาพิงคนคร (องค์การมหาชน) ซึ่งเป็นการโอนไปโดยผลของกฎหมาย การโอนโดยผล ของกฎหมายดังกล่าวจึงไม่ใช่การขายตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 42) เรื่อง การกำหนดภาษีซื้อที่ไม่ให้นำไปหักในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/5 (6) แห่ง ป.ร.ฎ. ข้อ 2 (4) และไม่นำนายกคำว่า "ขาย" ตาม ป.ร.ฎ. มาตรา 77/1 (8) มาใช้ในกรณีนี้ ดังนั้น ภาษีซื้อจากการก่อสร้างอาคารดังกล่าวจึงไม่เป็นภาษีซื้อต้องห้ามตาม ป.ร.ฎ. มาตรา 82/5 (6)

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ไขคำฟ้องขอให้เพิกถอนหนังสือแจ้งให้ส่งคืนเงินภาษีอากรที่ส่งคืนผิดพลาด เลขที่ กค 0712.01/5289 ลงวันที่ 9 มีนาคม 2560 เพิกถอนหนังสือแจ้งให้ส่งคืนเงินภาษีอากรที่ส่งคืน ผิดพลาด เลขที่ กค 0712.01/5291 ลงวันที่ 9 มีนาคม 2560 และเพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ จำเลยตามหนังสือ เลขที่ กค 0726/5835 ลงวันที่ 27 กันยายน 2561 จำเลยให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลภาษีอากรกลางพิพากษายกฟ้อง ให้โจทก์ใช้ค่าทนายความแทนจำเลย 30,000 บาท ค่าฤชาธรรมเนียมอื่นให้เป็นพับ โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ โจทก์ฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนก คดีภาษีอากรวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า โจทก์เป็นหน่วยงานของรัฐประเภท องค์การมหาชน ตามพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. 2542 และพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์ การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) พ.ศ. 2546 โจทก์ เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยสำนักงานพื้นที่พิเศษเชียงใหม่ไนท์ซาฟารีเป็น สาขาหนึ่งของโจทก์ ในระหว่างปี 2554 ถึง 2555 โจทก์ก่อสร้างอาคารและจัดซื้อครุภัณฑ์เกี่ยวกับ กิจการซึ่งต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและนำภาษีซื้อจากการก่อสร้างอาคารมาขอคืนภาษีในเดือนภาษี มีนาคม 2554 เป็นเงิน 189,471.03 บาท และเดือนภาษีมิถุนายน 2554 เป็นเงิน 7,081,159.06 บาท เจ้าพนักงานของจำเลยมีคำสั่งให้คืนภาษีมูลค่าเพิ่มดังกล่าวให้แก่โจทก์แล้ว ต่อมาวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2556 มีพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานพัฒนาพิงคนคร (องค์การมหาชน) พ.ศ. 2556 โดยเมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม 2556 คณะรัฐมนตรีมีมติให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ และงบประมาณของโจทก์เฉพาะในส่วนของสำนักงานพื้นที่พิเศษเชียงใหม่ไนท์ซาฟารีไป เป็นของสำนักงานพัฒนาพิงคนคร (องค์การมหาชน) เมื่อประมาณเดือนกรกฎาคม 2557 โจทก์

ส่งมอบทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ และงบประมาณให้แก่สำนักงานพัฒนาพิงคนคร (องค์การมหาชน) โดยมีข้อตกลงว่า หากมีภาระหนี้สินที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการปฏิบัติงานของสำนักงานพื้นที่พิเศษ เชียงใหม่ในท่าซาฟารีให้สำนักงานพัฒนาพิงคนคร (องค์การมหาชน) เป็นผู้รับผิดชอบ ต่อมาจำเลย มีหนังสือแจ้งให้โจทก์ส่งคืนเงินภาษีอากรที่ส่งคืนผิดพลาดเป็นเงิน 189,471.03 บาท และ 7,081,159.06 บาท โจทก์คัดค้านคำสั่งดังกล่าวของจำเลย จำเลยมีคำวินิจฉัยว่าคำสั่งตามหนังสือแจ้งให้ส่งคืนเงินภาษีอากรที่ส่งคืนผิดพลาดนั้นชอบแล้ว มีปัญหาวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า หนังสือแจ้งให้ส่งคืนเงินภาษีอากรที่ส่งคืนผิดพลาดและคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของจำเลย ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ศาลฎีกาแผนกคดีภาษีอากรเห็นว่า ประมวลรัษฎากร มาตรา 82/5 บัญญัติว่า "ภาษีซื้อในกรณีดังต่อไปนี้ไม่ให้นำมาหักในการคำนวณภาษีตามมาตรา 82/3...(6) ภาษีซื้อตามข้ออธิบัตินำมาหักโดยอนุมติรัฐมนตรี" ซึ่งข้ออธิบัตินำมาหักโดยอนุมติรัฐมนตรีว่า การกระทรวงการคลัง กำหนดภาษีซื้อ ที่ไม่ให้นำมาหักในการคำนวณภาษีไว้ตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 42) เรื่อง การกำหนดภาษีซื้อที่ไม่ให้นำไปหักในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/5 (6) แห่งประมวลรัษฎากร ดังนี้ "ข้อ 2...(4) ภาษีซื้อที่เกิดจากการก่อสร้างอาคารหรือ อสังหาริมทรัพย์อื่นเพื่อใช้หรือจะใช้ในกิจการประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และต่อมาได้ขาย หรือให้เช่าหรือนำไปใช้ในกิจการประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ทั้งนี้ เฉพาะที่ได้กระทำ ภายในสามปีนับแต่เดือนภาษีที่ก่อสร้างเสร็จสมบูรณ์" การที่กิจการและทรัพย์สินบางส่วนซึ่งรวมถึง อาคารที่โจทก์ก่อสร้างขึ้นถูกโอนไปเป็นของสำนักงานพัฒนาพิงคนคร (องค์การมหาชน) สืบเนื่องมาจากพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานพัฒนาพิงคนคร (องค์การมหาชน) พ.ศ. 2556 มาตรา 40 ที่บัญญัติให้รัฐมนตรีเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่ออนุมัติให้มีการโอนบรรดาอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ และงบประมาณของโจทก์เฉพาะในส่วน of สำนักงานพื้นที่พิเศษเชียงใหม่ในท่าซาฟารีที่มีอยู่ในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับไปเป็นของสำนักงานพัฒนาพิงคนคร (องค์การมหาชน) โดยเมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม 2556 คณะรัฐมนตรีลงมติอนุมัติให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ และงบประมาณของโจทก์เฉพาะในส่วน of สำนักงานพื้นที่พิเศษเชียงใหม่ในท่าซาฟารีไปเป็นของสำนักงานพัฒนาพิงคนคร (องค์การมหาชน) ซึ่งเป็นการโอนไปโดยผลของกฎหมาย การโอนโดยผลของกฎหมายดังกล่าวจึงไม่ใช่การขายตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 42) เรื่อง การกำหนดภาษีซื้อที่ไม่ให้นำไปหักในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/5 (6) แห่งประมวลรัษฎากร ข้อ 2 (4) และไม่นำนิยามคำว่า "ขาย" ตามประมวลรัษฎากร มาตรา 77/1 (8) มาใช้ในกรณีนี้ ดังนั้น ภาษีซื้อจากการก่อสร้างอาคารดังกล่าวจึงไม่เป็นภาษีซื้อต้องห้ามตามประมวลรัษฎากร มาตรา 82/5 (6) คำสั่งตามหนังสือแจ้งให้โจทก์ส่งคืนเงินภาษีอากรที่ส่งคืนผิดพลาดและคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของจำเลยจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย โจทก์ไม่ต้องส่งคืนเงินภาษีอากรให้แก่จำเลย ที่ศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิพากษานั้น ศาลฎีกาแผนกคดีภาษีอากรไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาโจทก์ฟังขึ้น พิพากษากลับ ให้เพิกถอนหนังสือแจ้งให้ส่งคืนเงินภาษีอากรที่ส่งคืนผิดพลาด เลขที่ กค 0712.01/5289 และเลขที่ กค 0712.01/5291 ลงวันที่ 9 มีนาคม 2560 และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของจำเลยตามหนังสือ เลขที่ กค 0726/5835 ลงวันที่ 27 กันยายน 2561 ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสามศาลให้เป็นพับ

องค์คณะ

ศาสตราจารย์ ดร. อุดม วัชรธรรม · สุนทร ทรงฤกษ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/4727/2565>